

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 642/2024-37

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Dudítša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED] zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B1-4K/27/2014 (v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 246/2023-38 zo 7. septembra 2023) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenu Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 9. októbra 2024 (doplnenou 7. novembra 2024 a 6. decembra 2024) domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a v nadväznosti na to aj porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Mestského súdu Bratislava III (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-4K/27/2014 [v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 246/2023-38 zo 7. septembra 2023 (ďalej aj „napadnuté konanie mestského

súdu“)]. Domáhajú sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia 5 800 eur každému zo sťažovateľov, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľom ako žalovaným v 2. rade a 3. rade bol v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu EMOP V.J. s.r.o., Klincová 37, Bratislava, IČO 44 713 177, „v konkurze“ správkyňou podaný [2. apríla 2015 na vtedajšom Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“)] návrh na uloženie sankcie za porušenie povinností podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu. Ústavný súd už v tejto veci nálezom č. k. III. ÚS 246/2023-38 zo 7. septembra 2023 (ďalej len „nález ústavného súdu“) konštatoval porušenie práva sťažovateľov na konanie bez zbytočných prietáhov (podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru) a prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov.

3. K priebehu napadnutého konania (teda k obdobiu po vydaní, resp. nadobudnutí právoplatnosti nálezom ústavného súdu) sťažovateľa uviedli, že Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 3CoKR/41/2023-505 z 28. februára 2024 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) v rámci odvolacieho konania potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 4K/27/2014-273 z 5. februára 2018 o zamietnutí návrhu na uloženie sankcie za porušenie povinností podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu a sťažovateľom priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

4. Po vrátení veci (resp. spisového materiálu) z krajského súdu mestskému súdu 17. apríla 2024 vydal mestský súd (vyšším súdnym úradníkom) uznesenie č. k. B1-4K/27/2014-564 z 22. júla 2024 (ďalej len „uznesenie vyššieho súdneho úradníka“), ktorým rozhodol o výške náhrady trov konania. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sťažovateľa podali sťažnosť z 1. augusta 2024, o ktorej mestský súd do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti nerozhodol.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovateľa namietajú, že mestský súd do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti právoplatne nerozhodol o výške náhrady trov konania. Argumentujú, že postup mestského súdu je nesústreďený, neefektívny, neehospodárny a že bol tiež nečinný. Namietajú, že mestský súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia krajského súdu (23. apríla 2024) až do podania tejto ústavnej sťažnosti nevydal právoplatné uznesenie o výške náhrady trov konania. Dodali, že nedodrжал zákonom [§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] stanovenú-60 dňovú lehotu na rozhodnutie o výške náhrady trov. S odkazom na to, že v ich veci už boli nálezom ústavného súdu konštatované prietahy a mestskému súdu bol daný príkaz konať bez zbytočných prietáhov, uviedli, že mestský súd nevykonal žiadne kroky, resp. nevyužil prostriedky smerujúce k náprave. Sú toho názoru, že rozhodovanie o výške náhrady trov konania patrí medzi podružnú agendu súdov, ktorá nevykazuje žiadnu zložitosť, a preto je dĺžka trvania rozhodovania mestského súdu o tejto otázke v napadnutom konaní neprimeraná a ústavne nonkonformná. Zároveň v rámci svojej argumentácie opakovane poukazovali na celkové trvanie sporu, teda od podania žaloby 2. apríla 2015 až dosiaľ.

6. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu sťažovateľa argumentovali tým, že dlhodobým nerozhodnutím o výške náhrady trov

konania nemôžu pokojne užívať a vlastníť majetok v podobe (priznanej im náhrady) trov vynaložených v konaní.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

7. Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti od mestského súdu vyžiadal jeho vyjadrenie k ústavnej sťažnosti a tiež prehľad úkonov v napadnutom konaní. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr/438/2024 doručenom ústavnému súdu 5. decembra 2024 v podstatnom uviedol, že mestský súd vo veci priebežne konal, a poukázal tiež na to, že súdny spis bol mestskému súdu z odvolacieho súdu vrátený až v apríli 2024. Pripustil síce nedodržanie lehoty podľa § 262 ods. 2 CSP, teda že nebolo o výške trov konania rozhodnuté do 60 dní, avšak aj s poukazom na judikatúru ústavného súdu argumentoval, že nedodržanie zákonnej lehoty automaticky neznamená porušenie práva na konanie bez prietáhov. Dodal, že nešlo ani o zásadné predĺženie tejto lehoty. Na záver uviedol, že v súčasnej dobe už je o výške náhrady trov konania rozhodnuté.

8. K chronológii procesných úkonov po právoplatnosti nálezú ústavného súdu uviedol, že 17. apríla 2024 bol mestskému súdu z krajského súdu vrátený spisový materiál (pričom odvolacie konanie prebiehalo od apríla 2023), a následne bolo uznesenie krajského súdu 23. apríla 2024 doručené právnenmu zástupcovi sťažovateľov a tiež správcovi. Následne 22. júla 2024 došlo k vydaniu uznesenia vyššieho súdneho úradníka. Sťažnosť sťažovateľov proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka bola mestskému súdu doručená 1. augusta 2024. Mestský súd vyzval 6. septembra 2024 správcu na vyjadrenie k sťažnosti a 31. októbra 2024 uznesením sťažnosť sťažovateľov zamietol.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a v nadväznosti na to aj porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

IV.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu v napadnutom konaní:

10. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj základného práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty

v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

11. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práv postupom mestského súdu v napadnutom konaní ústavný súd v prvom rade opätovne poukazuje na to, že predmetom preskúmania postupu mestského súdu môže byť len jeho konanie od vydania nálezu ústavného súdu (resp. jeho právoplatnosti 2. októbra 2023). Teda ústavný súd v danom prípade môže posudzovať prípadnú ústavnú udržateľnosť postupu mestského súdu len v tomto období (aj keď sťažovatelia poukazovali aj na celé trvanie súdneho konania).

12. Ako vyplýva z mestským súdom predloženej chronológie procesných úkonov v danej veci, po vrátení veci (spisového materiálu) z odvolacieho konania na mestský súd 17. apríla 2024 bolo o výške náhrady trov konania definitívne rozhodnuté 31. októbra 2024 (keď mestský súd zamietol sťažnosť sťažovateľov podanú 1. augusta 2024 proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka). Rozhodovanie vrátane rozhodnutia o následnej sťažnosti sťažovateľov tak trvalo približne pol roka. Na tomto mieste zároveň ústavný súd dáva sťažovateľom do pozornosti, že mu neunikla ani časová následnosť podania tejto ústavnej sťažnosti, keď ju sťažovatelia podali následne po nimi podanej sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka (ktorá ani nebola úspešná).

13. Ústavný súd tiež zdôrazňuje, že už v čase podania tejto ústavnej sťažnosti bolo sťažovateľom známe právoplatné rozhodnutie v merite veci (teda vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej už stav ich právnej neistoty nepretrvával), pričom ostávalo už len definitívne rozhodnúť o nimi podanej sťažnosti proti trovám konania, čo z hľadiska predmetu konania tvorí do istej miery podružnú agendu rozhodovania. Zároveň ústavný súd ako podstatné považuje podotknúť, že v čase vydania tohto rozhodnutia už je právna neistota sťažovateľov odstránená, aj pokiaľ ide o otázku výšky im priznaných trov súdneho konania (pričom k definitívnemu odstráneniu stavu ich právnej neistoty aj v tejto otázke došlo len necelý mesiac od podania tejto ústavnej sťažnosti).

14. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd uvádza, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020). Zároveň pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ústavný súd síce na takého lehoty prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie tohto základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa ani v týchto prípadoch totiž postup (v danom prípade mestského súdu) nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán (mestský súd) dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (podľa § 262 ods. 2 CSP) (m. m. III. ÚS 331/2012). Napadnuté

konanie podľa posúdenia ústavného súdu splňa tento predpoklad, zohľadniac pritom jeho charakter (rozhodovanie o výške náhrady trov konania, nie o merite veci), ako aj prihliadajúc na to, že v čase vydania tohto rozhodnutia už je o výške náhrady trov konania definitívne rozhodnuté.

15. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno preto považovať tú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024).

16. S poukazom na uvedené preto ústavný súd odmietol v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľov ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

IV.2. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok a práva na pokojné užívanie majetku, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie postupom mestského súdu v napadnutom konaní:

17. Porušenie označených práv sťažovateľa namietajú v nadväznosti na nečinnosť, ako aj neefektívny, nehospodárny a nesústreďený postup mestského súdu v napadnutom konaní.

18. V súvislosti s namietaným porušením základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu ústavný súd uvádza, že o prípadnom porušení označených práv by bolo možné uvažovať zásadne len vtedy, ak by zo strany všeobecného súdu primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprocených princípov vyjadrených v čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. v spojení s ich porušením. Táto súvzťažnosť vyplýva z previazanosti posúdenia ústavnej udržateľnosti postupu všeobecného súdu v napadnutom konaní s predmetom jeho rozhodovania, ktorým je majetkové právo (IV. ÚS 220/2024). Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi postupom mestského súdu v napadnutom konaní a porušením základného práva sťažovateľov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, v čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru, neprichádzala do úvahy ani príčinná súvislosť s namietaným porušením základných práv sťažovateľov zaručených v čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, a vzhľadom na to aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

19. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a obdobne práva na spravodlivé súdne konanie, v ktorých obsahu niet zásadných odlišností, môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľov v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

20. Keďže ústavný súd nezistil, že by sa postup mestského súdu v napadnutom konaní vyznačoval zbytočnými prietahmi takej intenzity, ktorá by odôvodňovala porušenie označených práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny či čl. 6 ods. 1 dohovoru v časti namietaného prejednávania veci v primeranej lehote, a v konečnom dôsledku zapríčinil, že sťažovateľom bolo odňaté právo na súdnu ochranu či spravodlivé súdne konanie, bolo potrebné pri predbežnom

prerokovaní ústavnú sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

21. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu